

Recurs introdus la 1 februarie 2012 de Kendrion NV împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a patra) din 16 noiembrie 2011 în cauza T-54/06, Kendrion/Comisia

(Cauza C-50/12 P)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Recurentă: Kendrion NV (reprezentanți: P. Glazener și T. Ottervanger, avocați)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurenteii

Anularea în tot sau în parte a hotărârii atacate, în conformitate cu motivele invocate în prezentul recurs;

anularea în tot sau în parte a deciziei, în măsura în care o privește pe recurentă;

anularea sau reducerea amenzii aplicate recurenteii;

în subsidiar, trimiterea cauzei la Tribunal spre rejudecare în conformitate cu aspectele de drept soluționate prin hotărârea Curții;

obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate în prezenta procedură, precum și a cheltuielilor aferente procedurii desfășurate în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Potrivit primului motiv, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept la interpretarea dreptului Uniunii și și-a motivat hotărârea într-un mod contradictoriu și lacunar, reținând că Comisia a expus în mod corespunzător cerințelor legale motivele care au determinat-o să aplice Kendrion o amendă mai ridicată decât cea aplicată Fardem.

Potrivit celui de al doilea motiv, atunci când s-a pronunțat asupra problemei dacă Comisia putea considera că Kendrion răspunde solidar în legătură cu amenda care urma să fie aplicată fostei sale filiale Fardem, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept și nu a procedat în mod adecvat la examinarea concretă a probelor, săvârșind astfel erori de procedură. În hotărârea sa, Tribunalul nu a repartizat în mod just și echitabil sarcina probei, a avut o reprezentare vădit greșită a situației de fapt și a apreciat în mod eronat mijloacele de probă. Pe lângă aceasta, Tribunalul nu a și-a motivat suficient considerațiile și nu a examinat în mod temeinic argumentele invocate de Kendrion.

Prin cel de al treilea motiv, Kendrion se opune considerațiilor din hotărârea atacată prin care Tribunalul a examinat și a respins al doilea, al treilea, al patrulea și al cincilea motiv pe care le invocase în primă instanță. Potrivit celor susținute de Kendrion, Tribunalul a pornit de la o interpretare eronată a dreptului Uniunii, adminînd că societății-mamă, care nu era implicată în încălcare, i se putea aplica o amendă mai ridicată decât cea aplicată filialei sale Fardem, autorul încălcării. Pe de altă parte, Tribunalul a încălcat principiul egalității de tratament, motivându-și hotărârea într-un mod contradictoriu și lacunar.

Prin cel de al patrulea motiv, Kendrion susține că Tribunalul a respins în mod eronat ca "inoperant" argumentul invocat de Kendrion, potrivit căruia durata procedurii în fața Tribunalului a fost excesivă. Astfel, Tribunalul consideră în aparență că nu este competent să se pronunțe asupra neregularităților din cadrul

procedurii desfășurate în fața sa. Chiar dacă ar fi fost corect să se declare că Tribunalul nu are el însuși competența de a reduce amenda ca urmare a duratei excesive a procedurii desfășurate în fața sa, Curtea este în orice caz obligată să se pronunțe asupra acestui aspect esențial pentru securitatea juridică și să acționeze în consecință.
